

[Niels Helveg Petersen.]

undertiden har ringere vilkår. Men vi bør ikke glemme den lange, intense diskussion, der var gået forud her i salen, på landets talerstole, på arbejdspladser, i hundreder af studiekredse og på tusinder af møder — den mest omfattende intense folkelige debat, vi har haft i årevis. Jeg vil sige lige ud: det var en oplevelse at være med til. Den debat skal fortsætte, selv om det nu bliver på et andet grundlag. Vi kommer fra nu af til at diskutere, hvilken linje vi skal anlægge i EF, hvad der i det ene konkrete spørgsmål efter det andet skal være vor politik. Hele vores politiske debat vil varigt få tilført vitaminer herved. Den debat glæder jeg mig også til.

Når det gælder vor fremtidige politik, vil der vise sig en langt større indre enighed, end der har været om selve beslutningen. Det er den almindelige erfaring fra internationale organisationer, at hvor det drejer sig om at hævde danske synspunkter og interesser over for udlandet, viger de partipolitiske modsætninger. De spiller sjældent den store rolle hverken i FN, i det nordiske samarbejde eller i Europarådet. Det samme vil vise sig i forholdet til EF.

Hvor der bliver uenighed, vil den komme til at følge andre retningslinjer end hidtil. Jeg er overbevist om, at store dele af modstandersiden vil være blandt dem, der presser på for at få mest muligt, og mest muligt positivt, ud af den ramme om vor europæiske tilslutning, som EF er.

Det rigtige er nu at sætte kræfterne ind for at skabe en levende debat om vor politiske linje i EF. Hertil kan modstandere bidrage lige så vel som tilhængere. Det er farligt, hvis vi i den kommende tid ligesom deler befolkningen op i to grupper, en jagergruppe og en nej-gruppe. Det er formålsløst, og ingen kan tage patent på særlig at varetage danske interesser.

Hvad skal vi så arbejde for inden for EF? Vi skal handelspolitisk arbejde for yderligere nedbrydning af toldskrænker mellem industrilandene, for en udbygning af de handelsmæssige og økonomiske forbindelser mellem Øst- og Vesteuropa. Vi skal bistå udviklingslandene i deres bestræbelser for at få bedre vilkår for deres afsætning og for deres industriopbygning. Der ser ud til at være positive muligheder også i tanken om en frihandelsaftale i Middelhavet.

Vi skal indadtil i Europa støtte udviklingen af det økonomiske og valutariske samarbejde. Den økonomiske og monetære union står ikke og venter lige om hjørnet. Vi kan i det højeste tage nogle skridt til opbygning af en valutafond, til konjunkturpolitiske rådslagninger. Vi skal støtte alle anstrengelser for at nedbryde ikke-toldmæssige handelshindringer. Vi skal stille imod en stærk indsats inden for EF på hele miljøområdet og i forureningsbekæmpelsen.

Vi skal arbejde for en styrkelse af den demokratiske kontrol på fællesskabsniveau til supplement af den nationale kontrol med regeringerne. Det er med glæde, jeg noterer det skred, der på dette punkt er sket i regeringens opfattelse. Åbningstalen går på dette punkt langt videre end markedsministeren i foråret, som også var alt for forsigtig.

Det er dette, vi nu skal samle os om at formulere, og der er mangan fornuftig markedsmodstander, jeg ville savne i denne debat, hvis han ikke giver sig ind i den. Det er altid lettere for vindere end for tabere at kræve: tab og vind med samme sind. Det er en idealfordring, som er umulig at leve op til, men det er ikke umuligt at leve op til at bruge sin fornuft. Vi er blevet medlemmer, nu skal vi i fællesskab lære at bruge mulighederne.

På et vigtigt punkt er dansk markedspolitik ikke lykkedes: Danmark og Norge fik ikke samme placering. Chancen for det havde været større, hvis vi havde stemt først i stedet for sidst. Det er ikke bagklogskab; ved mange lejligheder har jeg på mit partis vegne kritiseret beslutningen om at stemme sidst; den var ulogisk, og den var forkert. Vi må nu på alle måder søge at hjælpe Norge til at få den bedst mulige ordning, og samtidig kan så planlægningen af det fremtidige nordiske samarbejde, nu da markedssagen er ved at være afklaret, ske på et sikrere grundlag. Dette arbejde må tages op med stor styrke af regeringen. Bl. a. mit parti har under kampagnen stærkt understreget vor interesse i en viderudvikling af det nordiske samarbejde, vore muligheder derfor og vore forpligtelser dertil, når vi blev medlemmer, og dette arbejde må nu sættes i værk med stor energi.

Jeg skal gøre nogle få udenrigspolitiske kommentarer. På det europæiske område er